3. mája 2025

Meditačný obsah č. 291

Posledné zaoberanie sa privlastňovaním si spirituality na egoistické ciele na základe úryvku zo 16. kapitoly Evanjelia podľa Matúša by malo viesť k tomu, aby raz bolo možné znova prekročiť ten veľký most medzi tým, čo predstavuje pominuteľné bytie a medzi možnosťami nepominuteľných hodnôt. Spravidla zaoberanie sa negatívnym slúži ako hnacia sila na rozvinutie väčších a lepších ideálov. Ak by nebolo pokušiteľských síl a keby sa zrak príležitostne neupieral na to negatívne, v človeku by sa nemohla vyvinúť sila pozdvihnúť sa k vyšším ľudským ideálom.

Meditácii o Petrovi s jeho jednostranne poviazaným správaním predchádzalo zaoberanie sa pojmom odpustenie. Existuje ľudské prepáčenie, no vo väčšom celku existuje určitý druh udelenia odpustenia viny v duchovnom svete. Ak by Kristus nereagoval energicky na postoj Petra, a keď si to iba obrazne predstavíme, žeby sa dokonca nechal zlákať Petrovými slovami, ktoré boli ľudskou snahou o osobnú bezpečnosť, nastal by prípad, ktorý by mal vážne dôsledky vo stvorení sveta. Kvôli Kristovi by bol v skutočnosti spáchaný hriech, ktorý by po smrti už nemohol byť odpustený.

Formulácia otázky ako meditačná úloha na koncentráciu a zaoberanie sa je preto pre nadchádzajúci týždeň nasledovná:

Kedy je priestupok relatívny a bude odpustený, a kedy alebo za akých podmienok už činy nebudú v duchovnom svete odpustené?

Táto otázka je náročná, lebo nie je ľahké nájsť na ňu odpoveď. No tým, že cvičiaci vedie koncentráciu na túto vetu, začína byť vnímavý pre jednu zákonitosť sveta a už aj bez dosiahnutia zmysluplného rozlišujúceho pozorovania pozvoľna badá vyššiu logiku existenčného duchovného bytia. Aj ak sa cvičiaci už čo len raz touto otázkou zaoberal a prečíta si o nej v rôznych spisoch, pomaly sa približuje k existujúcej, skrytej skutočnosti. Treba však poznamenať, že ide o mimoriadne náročnú úlohu, a preto ľudia, ktorí sú v meditácii ešte menej

skúsení, by nemali zúfať. Lepšia sebareflexia a prvé tušenia o vyššej realite sa rozvíja postupne.

Ďalšie zdroje:

Pre porovnanie sa pozrime do Bhagavad Gíty. Tam sa v 2. kapitole v 34. verši píše:

„Navyše, ľudia [bhūtāni, bytosti duchovného sveta – pozn. autora] budú hovoriť o tvojej nezmazateľnej potupe. Lenže pre muža vznešeného postavenia je potupa horšia ako smrť."

Táto veta ukazuje zákonitosť, ktorá v duchovnom svete nepominie a hovorí o nezmazateľnej potupe, *avyayām*.

meditácia č.290 < späť zoznam meditačných obsahov vpred > meditácia č.292